

PREEK bij de onttrekking aan de eredienst van de kerk Sint Jan de Doper / OLV Visitatie te Schiedam

30 augustus 2020 - Voorganger Vicaris-generaal A.J. van Deelen

Lezingen:

- Rom. 12, 1-2
- Mt. 16, 21 -27

In het evangelie vorige week - misschien was u in de kerk of hoorde u het op TV....

.... vorige week hoorden we Jezus een vraag stellen aan zijn leerlingen: *Wie zeggen de mensen dat Ik ben?* Jezus staat letterlijk op een kruispunt. Na de moord op Johannes de Doper is Hij weggevlucht uit Jeruzalem, ver weg naar het noorden van Israël. Zelfs Nazareth en Kafarnaüm waren niet veilig, verder trok Hij. Tot Hij in het hoge noorden, tegen de Golan hoogvlakte, niet verder kan. En daar staat Hij op een kruispunt: hoe nu verder: *Wie zeggen de mensen dat Ik ben?*

En het verbazingwekkende antwoord van Petrus is...

... *U bent de Christus, de Zoon van de levende God.* Dat antwoord doet Jezus beseffen dat - wil Hij effect hebben - zijn boodschap van het Koninkrijk Gods in het centrum van het land moet worden verkondigd. En, vertelt Mattheus dan vandaag: *Hij begint zijn leerlingen duidelijk te maken dat Hij naar Jeruzalem moet gaan.*

Hoe moeilijk de keus ook...

... Jezus beseft dat er geen andere weg is dan deze: jezelf verloochenen, je kruis opnemen, je leven verliezen. De weg die uiteindelijk naar Pasen leidt! Naar Licht en leven.

In zekere zin staan ook wij - staat u - vandaag op een kruispunt...

... Deze mooie kerk wordt aan de eredienst onttrokken. Niet omdat u dat zo graag wil, niet omdat wij in dat bisdom zo graag willen - integendeel - maar omdat de ontwikkelingen in kerk en samenleving ons dwingen om keuzen te maken. Keuzen die niemand heeft gezocht of gewild, maar die helaas nodig zijn in een wereld om ons heen van steeds minder gelovigen, minder vrijwilligers, minder financiën en minder ambtsdragers. Hoe het komt weten we niet echt, maar het is wel de realiteit voor de kerk in ons land. U - die de bloei van geloof en kerk hebt meegemaakt - moet nu een stap zetten die pijnlijk is, een verlies, een kruis om te dragen. En ook voor u de vraag: hoe nu verder?

Voor het antwoord kunnen wij ons misschien spiegelen aan Jezus....

... op ZIJN kruispunt, lang geleden. Het verbazingwekkende antwoord van Petrus doet Hem beseffen dat Hij terug moet naar Jeruzalem, ook al is de weg niet makkelijk. Ook al weet Hij heel goed dat Petrus en zijn metgezellen het nu al, en later op Witte donderdag en Goede vrijdag, niet vol zullen houden. Jezus keert zich resoluut om, om **zijn** weg van geloof in de Vader te gaan, zichzelf verloochenend en uiteindelijk zijn kruis dragend. En Hij nodigt zijn leerlingen uit om mét Hem te gaan.

Ook wij staan vandaag op een kruispunt...

... Ook wij moeten op tocht gaan, hier blijven gaat niet meer. Durven wij het aan om mét Petrus te zeggen: *U bent de Zoon van de levende God?* Om met Hem op reis te zijn, en om in Hem onze bestemming te vinden ? Ook al is dat in een ander kerkgebouw, niet zo vertrouwd nog, misschien vreemd? Hij is het, de Zoon van de levende God, die ook ons uitnodigt, hier en nu, vandaag! En het evangelie verzekert ons: het wórdt Pasen, het Licht van God schijnt in de lange gang van de tijd. En zo kan Paulus schrijven: *Wordt mensen met een nieuwe visie, dan weet je in je hart wat God van je vraagt, wat goed is, zéér goed en volmaakt.*

Deze kerk gaat na vandaag dicht....

... Dat is verdrietig genoeg. Maar ik hoop van harte dat u, individueel of als gemeenschap, wegen blijft vinden van geloof en hoop en liefde. Dat u een nieuw kerkelijk thuis zult vinden in de Singelkerk en er hartelijk welkom zal worden geheten. En bovenal: dat het Licht van Christus - ook al is het straks gedooft op deze plek - blijft branden in uw hart en uw ziel. Amen.